

Folketingets Miljø- og Fødevarerudvalg
Christiansborg
1240 København K

J.nr. NST-401-01993
Den 26. juni 2016

Miljø- og fødevareministerens besvarelse af spørgsmål nr. 906 (MOF alm. del) stillet 24. maj 2016 efter ønske fra Søren Egge Rasmussen(EL).

Spørgsmål nr. 906

"Hvilke muligheder har kommuner for at fastlægge krav om, at der ikke må bruges sprøjtegifte i boligområder med grundvandsinteresser f.eks. i forbindelse med vedtagelse af lokaler, i kommuneplaner eller ved tinglysninger ved salg af byggegrunde?"

Svar

Jeg har forelagt spørgsmålet for Naturstyrelsen, som med bidrag fra Erhvervsstyrelsen mht. planloven oplyser følgende:

"Det er ikke muligt for kommunerne at fastsætte et forbud mod anvendelse af pesticider i en kommuneplan eller lokalplan eller at udvide lokalplankataloget ved at bruge privatretlige bindinger. For yderligere uddybning henvises til tidligere besvarelse af spørgsmål nr. 424 af 25. februar 2010 (MPU), der er vedlagt.

Kommunerne har til gengæld mulighed for en målrettet indsats i forhold til anvendelsen af pesticider inden for indsatsområder, der udpeges af miljø- og fødevareministeren. Miljøbeskyttelseslovens § 26 a giver således kommunerne mulighed for på baggrund af en konkret vurdering at regulere anvendelsen af pesticider, hvor der er vedtaget en indsatsplan efter vandforsyningsloven. Dette gælder både for landbrugets erhvervsmæssige anvendelse, men også for privates ikke-erhvervsmæssige anvendelse af sprøjtemidler, og kan ske gennem anbefalinger, aftaler og påbud om rådighedsindskrænkninger, herunder forbud mod pesticidanvendelse. Rådighedsindskrænkningerne forudsætter dog, at kommunalbestyrelsen kan tilvejebringe tilstrækkelig dokumentation for, at der er en risiko for, at pesticider kan forurene drikkevandet f.eks. lokalviden om arealernes følsomhed over for sprøjtemidler. Påbud om rådighedsindskrænkninger må ikke være mere vidtgående end nødvendigt og kan tinglyses på ejendommen.

Kommunerne har desuden mulighed for en målrettet indsats inden for beskyttelseszoner omkring indvindingsboringer til almene vandforsyninger – de såkaldte boringsnære beskyttelsesområder (BNBO). Her er der en særlig risiko for, at der transporteres miljøfremmede stoffer til boringen. Kommunen kan give påbud eller nedlægge forbud inden for BNBO for at undgå fare for forurening af bestående eller fremtidige vandindvindingsanlæg efter reglerne i miljøbeskyttelseslovens § 24.

Eksempelvis kan kommunen forbyde anvendelse af pesticider på arealer beliggende inden for BNBO, og disse rådighedsindskrænkninger kan pålægges både erhverv og private ejendomme.”

Esben Lunde Larsen

/

Mads Leth-Petersen